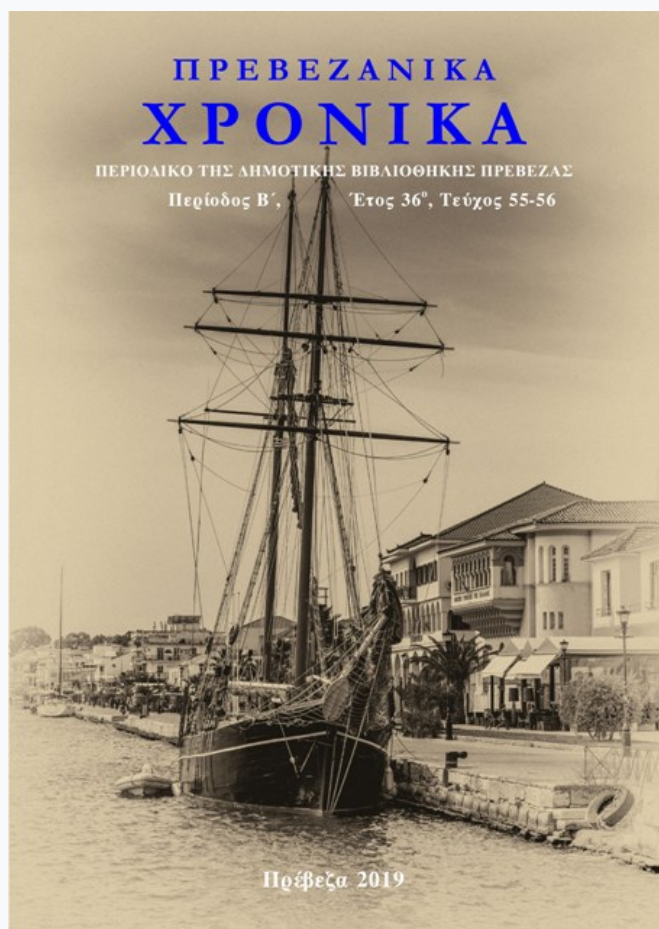

Πρεβεζάνικα Χρονικά

Αρ. 55-56 (2019)

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, 55-56 (2019)

Μοιραία συνήθεια; Το πέρασμα; Το μυστικό; Είμαι μαζί σου;

Σπύρος Κατσίμης

doi: [10.12681/prch.28230](https://doi.org/10.12681/prch.28230)

Copyright © 2019, Σπύρος Κατσίμης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Κατσίμης Σ. (2019). Μοιραία συνήθεια; Το πέρασμα; Το μυστικό; Είμαι μαζί σου;. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, (55-56), 335–336. <https://doi.org/10.12681/prch.28230>

Σπύρος ΚΑΤΣΙΜΗΣ

Μοιραία συνήθεια

Σκυμμένος στη μικρή οθόνη
που πάντα έφερνε μαζί του
δεν έστρεφε γύρω του το βλέμμα
να δει τα νέα πρόσωπα, τους φίλους
κάποιον που ίσως θα ήθελε να του μιλήσει

κάποιον που θα μπορούσε ν' αγαπήσει.

(Από την ενότητα «Άνεργος»)

Το πέραςμα

Κι αυτοί που έρχονται με τα μαύρα κύματα
ταράζοντας την ησυχία των κατοίκων
ήθελαν μόνο να φτάσουν στη στεριά
για να διαβούν το πέραςμα, καθώς
– έχοντας μέσα τους το
και τα νεκρά παιδιά στην αμμουδιά –
τους έβλεπαν να στροβιλίζονται
στην αναγέννησή τους.

(Από την ενότητα «Το Μυστικό»)

Το μυστικό

Κανείς δεν μπόρεσε να καταλάβει
την απέραντη μοναξιά του
απ' τη στιγμή που η ζωή άλλαξε
και η μοίρα του χαμογελάει.

κανείς δεν ξέρει ποιος θεός και ποια αγάπη
στη συνοικία των βασανισμένων
άναβε μες στο ζοφερό σκοτάδι
τ' αστέρια της καρδιάς του κάθε βράδυ.

(Από την ενότητα «Το Μυστικό»)

Είμαι μαζί σου

Σε βλέπω πάλι χλωμό και αδύνατο
εμπρός απ' τον αόρατο εχθρό σου
να υποφέρεις τη βρομιά και τους εφιάλτες
με μόνη διέξοδο την άγρια μέθη

να μην ξέρεις
ότι δεν σε άφησα ποτέ

και είμαι μαζί σου
εκεί που σμίγουν τα δάκρυα
με τα φιλήματα.

(Από την ενότητα «Αντιστροφή»)